

сось Своѣ-тѣ милость и сочувствующи-тѣ на бракосочетаніе-то, рабовъ у невѣстившихся (*), сшедшихся въ радость сію.

Пощо прочита молитвы-тѣ священникъ-тѣ тура вразъ главы-тѣ на първобрачны-тѣ вѣнцы. Това туренье на вѣнцы-тѣ служатъ отъ едиѣ странѣ наградѣ на младоженцы-тѣ за опазанье на цѣломъдріе-то си, а отъ другѣ, въ знакъ на това, чи мѣжъ-тѣ и жена-та дѣлжны сѣ най напредъ да владычествувѣтъ надъ свои-тѣ страсти и послѣ вече, въ силѣ на Божіе-то благословеніе, да царувѣтъ на земли-тѣ, населяйки ѣ съ потомство-то си и обладайки ѣ. Пощо сотворилъ Господь Адама и Евѣ реклъ имъ: раститеся и множитеся и наполняйте землю и господствуйте надъ нею (Быт. 1, 28).

Като тури вѣнцы-тѣ, священникъ-тѣ, сось радостно настроеніе за новый-тѣ брачный союзъ, моли Гопода да благослови Онъ таѣ четѣ со славѣ и честь. Онъ три пѣти произноси предъ увѣнчаны-тѣ лица молитвѣ-тѣ: Господи, Боже нашъ! славою и честію вѣнчай я (ги). Подиръ това читася Апостолъ-тѣ, кой-то изъяснява главны-тѣ дѣлжности и отношенія на сѣмраги-тѣ помежду себеси. Тіа отношенія опредѣлявѣтъ въ примѣръ-тѣ на отношенія-та помежду Ісуса Христа и църквы-тѣ. Мѣжъ-тѣ и жена-та дѣлжны сѣ да ся любѣтъ, единъ на другого да извинявѣтъ, ръководейкися сось законъ-тѣ и страхъ-тѣ Божій. Жены! повинувайтесь на мѣже-тѣ си какъ на Господа. Мѣже! любите жены-тѣ си; какъ тѣла-та си; кой любви женѣ-тѣ си, той себе си любви (Еф. глав. 5. ст. 22. 25. 28).

Православный-тѣ христіанскій бракъ е велико таинство и за това, чи има за първообразъ единеніе-то Христово сось Църквѣ-тѣ (**), и за това, чи оно служи какъ основаніе за благоденствіе-то не само на домочатіе-то но и на цѣло царство.

Подиръ Апостолъ-тѣ читася евангеліе-то за свадбѣ-тѣ въ

(*) Ами молихся ли сами дондеды-тѣ въ радость сію на младоженцы-тѣ? не ся ли случала чловѣкъ да заблѣжува, чи они совсемъ не служѣтъ такыи молитвы въ църквѣ-тѣ и всичко-то на бракосочетаніе-то время «губятъ сось смѣхове и разговоръ» (Злат. Бесѣда 9-ти за покаяніе).

(**) Сирѣчь: Како Ісусъ Христосъ е Глава на Църквѣ-тѣ, тѣй и мѣжъ-тѣ е глава на женѣ-тѣ; но мѣжъ-тѣ е дѣлженъ да бѣде не властолюбивъ и мѣчитель въ отношеніе до своѣ-тѣ женѣ и дѣла, а разсудителенъ, любвеобиленъ къмъ женѣ-тѣ и дѣла-та си, истотѣй, како самъ къмъ себе си. Жена-та дѣлжна е да ся покорява и почита мѣжа си, но безъ да унижава лично-то нравственно достоинство и безъ да раболѣпствува.